

विद्विष्टो नाशमायाति पुरुषो धर्मतोऽर्थतः ।
 एकस्तु स्वगुणांश्लोके प्रकाशयति पापकृत् ॥ १२० ॥
 द्वितीयस्तु गुखान् मैत्रीं लोकस्थामपकर्षति ।
 इत्येते दौःसङ्गाः सर्वे यक्ष्णः सन्ततावथ ॥
 पापाचाराः समास्थाता यैर्याप्तमखिलं जगत् ॥ १२१ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे दौःसङ्गोत्पत्तिसमापनं नाम ॥ ५१ ॥

द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

इत्येष तामसः सर्गो ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ।
 रुद्रसर्गं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ १ ॥
 तनयाश्च तथैवाष्टौ पत्न्यः पुत्राश्च ते तथा ।
 कल्पादावात्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतः प्रभोः ॥ २ ॥
 प्रादुरासीदथाङ्गेऽस्य कुमारो नीललोहितः ।
 रुरोद सुस्वरं सोऽथ द्रवंश्च द्विजसत्तम ॥ ३ ॥
 किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं प्रत्युवाच ह ।
 नाम देहीति तं सोऽथ प्रत्युवाच जगत्पतिं ॥ ४ ॥
 रुद्रस्त्वं देव नाम्नासि मा रोदीर्घैर्यमावह ।
 एवमुक्तस्ततः सोऽथ सप्तकृत्वो रुरोद ह ॥ ५ ॥